

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

AÑY XIV

Reus Dimecres 1 de Febrer de 1899

Núm. 3.810

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Administració y Redacció

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.
a provincias trimestre.
Extranjer y Ultramar
Anúncis, a preus convencionalis.

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

En la Administració d' aquest diari y en las principales librerías d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallefré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuadas curacions y d' una
acceptació general, son las millors
probas pera demostrar que 'l

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per cró-
nica y rebelde que sia tota classe de

TOS

La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

Ceps americans

Hort de D. PAU ABELLÓ (prop de la carretera de Tarragona)

ARRÈLATS SUPERIORS.—PREUS VENTATJOSOS.—AUTENTICITAT GARANTIDA

Pera tractar, al mateix hort ó a casa del propietari, carrer del Roser, núm. 4.

Secció doctrinal

Los pobles

Aquestes grans agrupacions de individus d' una mateixa familia que 'ls polítics é historiadors ne dibuñen pobles, portan precisament en la nota que adorna als individus que la componen de reconeixer un origen comú, la característica creatriu de sas demès qualitatís distintivas.

Negarho, seria tan com contradir á l' experiència y no concedir virtualitat á la lley hereditaria á la convivència en un determinat medi no sols físich sino també moral. Discurrím ab aquestos principis dintre de la teoria moderna, aprop de lo que son, significan y valen aquestes grans agrupacions.

Suposém, donchs, que existeix una reunió gran, petita, poderosa ó débil, ab iniciatives ó sense ellas, de caracter patriarcal ó individualista; suposém que en una determinada circumscripció territorial viuhen bé ó mal, pero viuhen, individus que tots eils van tindre uns mateixos pares, que per tots eils, circula una mateixa sanch.

Aplicuémo lo que de cert existeix y lo que com a tal admet la ciencia política á través de sas múltiples y debatudas teorías.

Admetém en aquesta reunió de individus una idiosincracia innata que nasqué ab la sanch de que s' alimenta y que viu en virtut de l' energia que ella li comunica. Es evident, y com tal s' admet, que las generacions venideras, encare sense altres elements, sense més que aquesta nota comú ab sos pares, haurían també de possehir en major ó menor escala aquella idiosincracia en la generalitat dels seus individus. Es contra naturalesa que pares físichs engendrín un nascut tipo de fortaleza, ab empaix de vida. Per lo contrari, es natural que 'ls ascendents débils y raquítics no produheixin sino sers débils: perque es evident que ningú dona lo que no te.

Y si admés un ente físich aislat la teoria, no sols es admisible, sino única, possitivament cert, admés lo cas en tota sa amplitut, á una serie de individus múltiples fins l' indeterminació, la teoria subsistiría.

Lo fet sols de la generació ens dona pera tots los individus generats una nota característica: lo germen latent de tal tendencia, de tal aptitud. Pero en la realitat no s' concibeix que una serie de individus, pugui desenrotllarse en lo buyt; necessita un medi y un medi tot l' ample, tot lo productiu que necessari sia pera tencar y alimentar á aquella. Concedímolshi un territori determinat en tal ó qual latitud del globo. Desde aquest moment, los individus poden modificarse, aixó es, poden adaptarse al medi, millor dit, s' adaptan, y com lo principi de la vida, la sanch, s' adapta ab todas sas fecundas energías semblants en un medi, parecidas també, las determinacions individuals serán semblants y lo conjunt de determinacions parcials, ens donará una determinació total: un sello especificatiu comú: un

temperament, un caracter general, aplicable en més ó en menos á cada individuo.

Y si en l' ordre de las suposicions seguim lo camí que la realitat nos trassa y no admetém també un temps prudencial pera que las generacions se multipliquin en lo mateix medi, haurém d' admetre que lo que sens la sucesió dels temps hauría corregut l' albur de la movilitat, s' afausa, consolida y perpetua. Hi ja lo caracter y la serie de individus és, sa fesomia existeix. Aquesta entitat será pastoril si son element rassa buscá la realizació de sa tendencia en mitj dels boscos y de la soletat de las montanyas: guerrera si fou egoista y trobá ample camp pera sas raterías; calculadora y severa si s' alimentá de la pobreza de la terra de las regions infrapolars y vellá lo seu somni la pàlida llum del seu sol: indolent y la naturalesa oferí son sí prenyat de fruyts.

Heus aquí ja un poble, aixó es, heus aquí una entitat moral ab tendencias satisfetas, aptituds determinadas, carácter, fi propi que ha nascut per evolució natural, engendrat per la mateixa naturalesa: Pot negarli la naturalesa lo dret á sa vida, al desenrotlllo progressiu de sas aptituds? Sería una contradicció. La naturalesa deu proporcionarli medis pera continuar sa existencia en mitj dels perills de la vida social y la naturalesa l' hi proporciona en son propi y peculiar caracter, l' instint de la conservació, l' egoisme si s' vol que defensa lo seu contra las traicions dels extranys y després neixen los drets de convivència, pel respecte mutu entre 'ls pobles.

¿No admeten tot aixó los modernistas del dret polítich, sostenidors del modern esperit que informa lo dret positiu dels pobles?

Clar que sí. Los pobles per sa condició de tals tenen sos drets. Son personas jurídicas. Tenen dret á la vida y ningú pot atentar contra sa existencia; tenen dret á sa dignitat y no poden sufrir esclavitut. A la inversa: deuen cumplir com á bons sens faltar á las lleys de la convivència y si sas quimeras internas destruheix l' ordre públich la Lley, que en aquest cas está constituída per los Estats forts, intervé y castiga; se fan indignes de sa llibertat y aquella Lley s' els hi arrebatá.

Pero de la mateixa manera que no surgeix la plenitud dels drets en la persona física, per lo mer naixement d' aquesta, de la mateixa sort los pobles tampoch tenen sa totalitat jurídica, desde l' moment mateix en que s' engendran á si propis. Apart dels pactes ab que poden limitarse sos drets y del element históric, que 'ls sanciona y consagra lo desenrotllament progressiu de sa activitat y 'ls graus y fases en que ha de desenrotllarse sa activitat, es la determinant de las limitacions jurídicas. D' aquí los protectorats, la semi-soberanía, la confederació, l' autonomia d' alguns pobles.

¿No es aqueixa la doctrina que informi la resolució dels cassos concrets de la vida pública civilitada? ¿No fou aqueix principi lo que determiná, sense anar més lluny, la concessió de las reformas de Filipinas y de la autonomia de Cuba per lo govern que regeix nostres destins? ¿No es aqueixa liberalíssima opinió

la que ha justificat las declaraciones del senyor Polavieja, quan ha dit que las Vascongadas y Catalunya (no diguè Barcelona y Vizcaya) tenen dret á administrarse per si mateixas?

La doctrina exposada, per lo que respecta sobre tot á la formació, drets dels pobles, es de sabor de liberalisme radical. Sembla, donchs, que 'ls més lliberals deurían ser, quan se tractés de la justa adaptació d' ellas á determinats pobles, los més acérrims defensors; pero no succeheix així, per lo menos, no 'ns succeheix així á nosaltres los vascongais.

Cosa probada es que quant més radicals han sigut los que han ocupat lo govern de Madrid, lo «eccepción» de nostres drets ha sigut molt major. Y es que, sense dubte, nostres drets han sigut estudiats com histórics y tradicionals, y no baix l' aspecte y en la forma en que 'l modernisme, en la llibertat dels pobles. Per aixó los liberals reaccionen y s' regiran contra la tradició, encarque potser se gressin també contra l' modernisme, si 'l modernisme ampliés nostras llibertats.

Pero es induptable que en lo primer seguieixen sos propis instints, y si succehis en lo segon, se negarian á si mateixos, perque negarian sas propias doctrinas.

Y no es molt digne, en veritat, qui s' nega á si mateix.

(De la *Euskalduna* de Bilbao)

A don Joan Mañé

Don Joan Mañé y Flaquer, l' il·lustre director del «Diario de Barcelona» nos fa l' honor d' ocupar el article de nostre company D. Narcís Plá y Daniels sobre «Los prtits polítichs». Lo nostre amic contestará com es degut á las observacions de don Joan Mañé, que tenen la autoritat que donan los anys y l' estudi de las qüestions políticas y la llarga experiencia periodística.

Hem solzament avuy de respondre á una observació preliminar sobre la forma per nosaltres usades, en discutir la qüestió promoguda pel article de don Teodor Baró, sobre «La Personalitat catalana».

Nosaltres distingim y hem procurat distingir sempre de personas, y las vegadas que hem hagut de atacar al col·laborador del «Diario», no 'ns ha passat de sabercebut que aquellas paraulas sobre las rasses, la historia, la llengua y la tradició catalana inventades, no son lo tradicional criteri del diari defensor de las manifestacions totes del esperit catalá.

Nosaltres distingim y procurém á cada un contestarli en lo tó en que parla, y l' article del senyor Baró escrit en tó ofensiva pera 'ls que estimém la Patria catalana, no mereix més resposta que las que he obtingut de tota la premsa.

Las mateixas afirmacions sostingudas ab coneixements histórics y dites ab la forma cortés á que tenim dret los que per demunt de tot hi posém á Catalunya s' hagueren pogut discutir; pero no s' discuteixen las vulgaritats ni las insinuacions grolleras.

Per altra part, don Joan Mañé usa ab nosaltres una habiliat de periodista fet á la lluyta. Pera desfer una

apreciació nostra sobre lo que atrau lo Madrid polítich nos cita una dotzena de catalans que honran desde Madrid á Catalunya, fins desde 'l llotís camp de la política, y nosaltres no podem demostrar la regla general, sense fer atachs personalíssims, citant una renglera dels que á n' ell mateix en lo capítol de «El Regionalismo» sobre 'ls «Privilegios de Madrid» li fan esclamar: «Dios me libre del catalán que aplique á lo malo su actividad y su perseverancia».

Sempre de segur podria citar-ne d' excepcions don Joan Mañé pera combatre qualsevol afirmació de las que 's refereixen á colectivitats.

Nosaltres ataquém diariament als polítichs madrilenys, cridém contra la tradicional mala administració espanyola y creyém que hi ha algun que altre polítich honrat y bo y administradors probos y decents.

Nosaltres ataquém la influencia castellana que creyém perniciososa sobre Catalunya, y ab tot reconeixém qualitat al poble castellá, y citaríam dotzenas de fills de Castilla que tenen grans dots morals é intelectuals superiors á las de molts de nostres compatriois.

En aixó y lo altre los atachs van de grupo á grupo, de colla á colla, de poble á poble; may de persona á persona.

Los atachs á las personas creyém que poden usarse no més en una mena de gent: contra 'ls enemichs no lleals de la Pàtria catalana.

Tenim la satisfacció d' acabar aquesta réplica agrahint las paraulas de bona amistat que 'l director del «Diario de Barcelona» dedica á nostra publicació, á las que pensém correspondrehi ab lo respecte que 'ns mereix lo degá de la premsa barcelonina.

(De La Veu de Catalunya).

Lo lliure cultiu del tabaco

A ESPANYA

Engany de la Tabacalera—Compatibilitat del cultiu y 'l estanch.—Modo de reforsar los ingresos del Tesor.—Lo desestanch.—50 milions d' augment de recaudació.

La estancia de D. Antoni Claramunt en aquesta vila me proporcioná dias enrera ocasió d' escriure uns párrafos en aqueix infatigable campeó del lliure cultiu del tabaco á Espanya, á qui contrarietat y desenganys desinteressats esforços en pró de la agricultura resultavan completament estérils. A la petita República d' Andorra, en que habitualment resideix, y shont ha portat sas iniciativas, adquireix cada vegada major desenrotlo, baix sa competent direcció, un nou é importantíssim ram de riquesa pública, estúpídament desatés per nostres governs: la explotació del tabaco baix son doble aspecte agrícola é industrial. Lo transcrit á continuació es sols mínima part de lo molt que 'l Sr. Claramunt digué sobre aquesta cuestió, de palpitant actualitat pera las classes productoras.

—¿Quin judici li mereixen los acorts recentment adoptats per la Tabacalera?

—Ab la meya peculiar franquesa dech manifestar que 's tracta d' un engany. No ignoran los de la Arrendataria de Tabacos que 'ls projectats ensaigs resultan innecessaris. Terra y clima d' Espanya son summament apropiats pera 'l cultiu del tabaco. Lo que en la Península 's produheix pot competir ventatjosament ab lo del resto del mon, excepció feta del de superior qualitat de la isla de Cuba. En la mateixa Andorra cullo en la actualitat tabaco que supera al que usualment se ven á Espanya. Pero, ja 's ven, lo que la Arrendataria se proposa ara es lo de sempre: allargar l' assumpto y seguir obtenint á costa del país grossas ganancias. ¿Qué 'ls hi importa als mangonejadors de la Tabacalera que l' or espanyol continuhi afluhint á grapats cap als Estats Units, nació que 'ns proveheix de tabaco y... ens arreballa las colonias? ¿Y pensar que encara tenen aqueixos agiotistas suficient frescor pera fer alardes de patriotisme!

—Aqueixa actitud de la Arrendataria obehirà tal volta á la creencia de que 'l cultiu del tabaco perjudicaria 'l monopoli...

—Puig es aquesta una creencia desbaratada. Lo cultiu es compatible ab 'l estanch, per medi d' una adecuada reglamentació; d' aixó n' es bona prova lo que passa en diverses nacions d' Europa. Pero jo, en la creencia de que á lo que primerament deu atendre es al interés general de la nació, vaig més lluny encara. Crech que deu anarse resoltament al desestanch del tabaco.

—Pero, ¿no sufrirà merma 'ls ingresos del Tesor?

—Tinch la completa seguretat de que 'ls interessos

del Estat no experimentarían lo més mínim perjudici. Opino que 'l estanch es una aberració, puig desestancant lo tabaco podria recaudar lo Tesor, per lo menos, 50 milions de pessetas més de lo que actualment obté. ¿De quina manera 's logaría aixó? Donchs mitjansant un sistemá de fiscalisació semblant al que han adoptat los Estats Units; fruyt de mos constants estudis respecte del particular es un plan complet aplicable á Espanya y que oportunament me proposo fer del domini públich. Allí 's cultiva y fabrica lliurement lo tabaco y, no obstant, lo fisch recauda en calitat d' impost sobre dit article cantitats enormes. Comparativament, en cap de las nacions ahont lo tabaco 's troba estancat produheix al Tesor tan considerables rendiments com al Nort América, en que es de lliure cultiu y fabricació. ¿Qué més? Fins en nostra patria tenim una prova fehacient de lo que dich. Desestancat estigué á Espanya lo tabaco en lo primer ters d' aquest sigle, y allavors produhí al estat casi tant com ara en que s' ha duplicat ó triplicat lo consúm. Tinguis ademés en compte que 'l lliure cultiu y la fabricació lliure del tabaco donarian marge á la regeneració de las classes agricolas, á la creació de múltiples industrias y al desenrotlo del comerç, cosas de que tan necessitada 's troba Espanya, ahont ja 's comensan á sentir los terribles efectes de la fam.

Y donarem per terminada nostra «interview», no sens que avans lo Sr. Claramunt s' oferís á prestar incondicionalment son concurs, en qualsevol forma, á tots los que simpatisin ab lo pensament que ha absorbit per complert sa activitat durant molts anys dedicats á la verdadera defensa de la producció nacional.

JOAN BRAQUER.

Vilanova y Geltrú, 26 Janer 1899.

Contra 'l caciquisme

Lo caciquisme no existiria sino fos porque al entorn d' ell revolotejan constantment una porció de «planetas», qual aspecte, dimensió, color y demás circunstancias físicas, las primordiales que posseheixen, dependeixen de la manera de ser del foco central: es un joch d' espejismes, mes ó menos empanyats, qual naturalesa dependeix del conjunt de condicions, principalment la voluntat, que integran al indiscutible generador. Segons lo funcionalisme central, reflexan los «planetas», es la traducció fiel, fins ahont permetin sos medis, de l' impressió emanada del centre. May s' ha lograt que, ni sisquera, irradiessin la llum.

Tots los coneixém. Una interminable llista de figurons que, vestits d' agenas galas, á manera de ganso ab plumatge de pavo real lluheixen en todas las anomenadas festas oficials, estarrufantse d' un costat á altre, entre una série d' adornos que, porque no oferixin contrast, sou rebrechs de guardarropia, repugnants elements d' «adorno» que ocupan lo que deuria ostentar, en bona lley, l' escut del bo, lo bonich y lo verdader. Los mateixos figurons sens la llum combinada, lo reglamentari vellut púrpura, l' imprescindible estrado y 'l brillant d' or, resultan trasapelats y materia risible, que al fi y á la postra «encara que la mona se vesteixi...»

Veyeulos, á aquets mateixos factors, figuran en todas las juntas de socorro com á entes inútils cuant no perjudicials: donan lo dels demás y ni saben donarho á qui més ho mereix.

Veyeulos en lo punt ahont ha occorregut una catástrofe, si poden mangonejar y cridar fort: pero allí gastan todas sas forsas, ja que may los ha quedat la necessaria pera fer pesar lo tant de culpa, sobre qui la mereixi.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas

del dia 31 de Janer de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	743	87		3'3	Núvol	
3 t.	743	87				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	can.
	Máxima	Minim.	Ter. tip.	direcció	classe	
9 m.	Sol. 16	6	10	N.	Cun Nin	0'5
3 t.	Sombra 14		13	N.		0'6

Cridém la atenció de la Autoritat local pera que no permeti que las companyias de la electricitat deixin las escalas de que fan us pera colocar las palomillas

dretes arrambladas á la paret porque los noyets hi pugin y poden ben bé pendre mal.

Lo no deixarlas dretes no vol dir que puguin quedar á terra porque aixó ofereix lo perill de que alguna persona hi ensopegui y sofreixi dolentas consecuencias.

Demá 'ns ocuparem del important aplech catalanista que diumenge hi va haver á la Bisbal del Ampurdá ab motiu d' inaugurar-se una Associació Catalanista.

Per fi ahir encara disfrutárem de las delicias d' una nova pluja que comensá á caure á las deu de la nit y continuava á la hora d' entrar lo present número en premsa.

Avuy á un quart de nou del matí en la Iglesia parroquial de Sant Pere hi tindrán lloch uns solemnes funerals pera l' etern descans de l' ánima de la que en vida fou D.ª Magdalena Porta y Vidal, esposa de nostre amich don Pelegrí Bergadá.

No duptém que la ceremonia resultarà molt concorreguda atés las simpatias que en nostre vehinat conta l' amich senyor Bergadá, á qui acompanyém en lo dolor que aquesta pérdua li ha produhit y li envihém nostre més sentit pésam.

Si avuy se reuneix suficient número de senyors regidors celebrarà sessió de primera convocatoria nostre Excm. Ajuntament.

Ahir aparegué lo cel tapat per espessos nuvols, no deixantnos ovirar ni un raig de sol en tot lo dia.

Nos diuhen de Sitjes que s' está treballant activament per la restauració del local de la «Agrupació Catalanista», per tenirlo enllestit aviat pera celebrar la inauguració en un dels primers diumenges de Cuarema, propositantse los catalanistas sitjetans que dit acte revesteixi gran solemnitat, y tingui verdadera ressonancia en la comarca de Vilanova y Geltrú, que tan faltada está dels ideals regionalistas.

Fins al dia 10 del mes de Febrer próxim s' admetrán en la Secretaría del Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro, todas las proposicions que s' envihin pera ilustrar á dita Corporació sobre la informació oberta á Madrid per la Societat d' agricultors d' Espanya, la qual té per objecte proposar al govern las reformas que la agricultura estigui á la altura de las necessitats que á la Península demanan las actuals circunstancias.

S' ha inaugurat en «Els IV Gats» de Barcelona la exposició de cartells del Carnaval de Vilanova y Geltrú.

Pojan á 42 los projectes presentats al concurs.

La «Gaceta de Madrid» del diumenge 29 publica un Real decret pel qual se crea á Madrid, en substitució del Diposit Central de Faros establert per Real ordre de primer de Maig de 1872, una Inspecció Central de senyas maritimas, que entendrà en tots los assumptos relatius al estudi, establiment, servey y conservació de la illuminació de las costas d' Espanya é islas adyacentes, sens perjudici de las atribucions que pertanyen á la Junta Consultiva de Camins, Canals y Ports y Comissió de Faros, com Cossos consultius del ram, y á la Direcció general d' Obras públicas com á superior immediat.

Real decret pel qual se cedeix al Circul de Bellas Arts de Madrid, ab destí á la Exposició permanent, lo Palau de cristall enclayat en lo Parch.

Altre Real decret pel que 's disposa que cessi en lo servey de las islas Filipinas l' inspector general de primera classe de camins, canals y ports, don Casto Olano é Irizar.

Resolució de recurs gubernatiu deduhit per don Joseph Fujol y Nart contra la negativa del registrador de la propietat de Barcelona á inscriure una escriptura de reducció de cens.

Lo dia primer d' Abril próxim comensará á regir la supressió del impost de guerra sobre la contribució territorial (fincas urbanas).

Dinhen de Granada que durant la darrera campanya sucrera las fábricas d' aquella capital han transformat en sucre 500.000 toneladas de remolaxa.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents especies, puja á pessetas 3091'15.

Com la creyém d' utilitat pera 'ls productors espanyols, doném á continuació la següent noticia:

L'agregat comercial de Valpareso ha comunicat que a las Aduanas de Xile s' imposen fortes multas a totes las mercaderias que procedeixen d' Espanya y que no portan lo visat del consul xileno en lo port d' embarch.

La «Gaceta» ha publicat una Real ordre modificant la de 22 d' Agost últim en lo sentit de que 's permeti 'l pas per las provincias no invadidas per la filoxera a las expedicions de sarments y barbats de ceps americans, ab las condicions que s' expressan.

Desde avuy veurá la llum pública a Madrid «La Informació» defensor de la política del general Polavieja.

Diuen de Sevilla que s' están acunyant unas medallas d' or, commemorativas de la fetxa de la arribada dels restos de Cristófol Colón a aquella capital.

Aquestas medallas serán tres: una pera la reina, altra pera 'l dñch de Veragua y altra pera 'l senyor Sagasta.

A Valencia s' inaugurarà 'l vinent mes de Maig lo monument que ha fet Benlliure per perpetuar la memoria del popular sayneter Eduart Escalante.

Comunican de Viena que s' assegura allí que las potencias, de comú acort, han decidit que las conferencias pera 'l desarme se celebrin a Brusselas.

Secció oficial

Registre civil

del dia 30 de Janer de 1899

Naiements

María Blay Compte, de Jaume y Maria.—Magdalena Ribot Jordá, de Anton y Margarita.—María Codinach Pallicé, de Joan y Maria.—Rossendo Bonet Huguet, de Gabriel y Francisca.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Magi Soronellas Rovira, 77 anys, Mejor 12.—Joseph Ferrán Senan, 3 anys, Carme alt, 39.—Magdalena Porta Vidal, 32 anys, Arrahal Santa Ana 11.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Ignasi.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Demá a las 8 del matí tindrà lloch la Comunió general en Nostra Senyora de Misericordia, quin altar ha sigut novament restaurat; y a dos quarts de 5 de la tarde se consagrarà a la mateixa Verge una funció relligiosa.

Sant de demá.—La Purificació de Nostra Senyora.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 29

Cap.

Despatzadas

Cap.

Entradas del dia 30

Cap.

Despatzadas

Pera Port-Vendres paylebot francés Anna, ab ví.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d'

ahir.			
Interior	58'32	Cubas del 86	57'43
Exterior	'	Cubas del 90	49'37
Colonial	'	Aduanas	91'75
Norts	33'	Ob. 5 0/0 Almansa	80'
Fransas	31'25	Id. 3 0/0 Fransa	45'81
Filipinas	70'		
PARIS			
Exterior	53'90	Norts	'
GIROS			
Paris	30'	Londres	32'75

Se reben órdes pera operacions de Balsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Balsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots les païssos.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	58'35	Aduanas	92'
Exterior	69'	Norts	33'
Amortisable		Fransas	31'25
Cubas 1896	57'37		
Cubas 1890	49'50	Obs. 6 0/0 Fransa	87'37
Exterior París	53'70	Id. 3 0/0	45'75
GIROS			
Paris	30'	Londres	32'75

Cambis corrents

en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de Comers de la mateixa.

Londres a 90 dias fetxa.			
» a 8 dias vista.			
Paris a 8 dias »			
Marsella a 8 dias »			
VALORS LOCALS			
	DINER	PAPER	OPER.
ACCIONS			
	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.		750	
Industrial Farinera	500		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	475	500	
Manufacturera de Algodón		100	
Companyia Reusense de Transvías			
Companyia Reusense de Transvías privilegiadas de cinch per 100	200		

Anuncis particulars

Pera 'ls soldats repatriats

Sorteig, que tindrà lloch lo dia 26 de Febrer prop vinent, de las dugas artísticas figuras de moviment que adornavan lo Ramillete del Gran Café d' Espanya, cedits per lo dueny de dit establiment.

Lo producte será aplicat a benefici dels soldats que tornan de Cuba y Filipinas, ferits ó malalts.

Preu del bitllet: 25 céntims de pesseta.—Se venen en la Redacció de LO SOMATENT.

En venda

Hi ha pera vendre en la Granadella un molí fariner de vapor en lo que poden instalarse altras industrias. Dirigirse a Ramon Gassó de la Granadella. Venda en aquesta ciutat de duas casas: carrer de Jesús, cantonada al arrabal de Jesús y carrer de Berreiras y altra, carrer de Montserrat núm. 11. Dirigirse al mateix Sr. Gassó.

ESCORIAS THOMAS.—Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse a casa Gambús, carrer de Vila Bou) 12.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

COMPANYIA DE SARSUELA CÓMICA

D. JOSEPH GIL

Funció pera avuy.—1.ª d' abono de la 3.ª série.—Se posarán en escena las sarsuela en un acte cada una, tituladas «La banda de trompetas», «El duo de la africana» y «El primer reserva».

Entrada a localitat 3 rals.—Id. al parais 2.

A dos quarts de nou.

TELEGRAMAS

Madrid 31.

Tinch entés que acaba de trencarse la máquina del sorteig pera la Loteria.

No se sab quina determinació. Si se suspendrà 'l sorteig ó si s' apelarà a altre recurs. Per de prompte no hi ha Loteria, perque la trencadura s' ha repetit després d' haverse cregut arreglada la primera, als pochos moments de comensat lo sorteig.

—Es possible que 's reunixin aquesta tarde 'ls ministres.

Sembla que 'ls informes rebuts de provincias son

favorables al restabliment de las garantías constitucionals.

—Una pobre senyora, viuda d' un militar mort a Cuba, atentá ahir a la nit contra la seva vida, prenent una forta dósis de iudano. Está molt grave. Lo móvil del suicidi fou la miseria.

—«El Imparcial», en un diálech que publica en la primera columna, fa dir a Sagasta que encara passarà altres vint dias al poder, aprofitant lo pretext de las fiestas de Carnaval.

—De la Habana telegrafian que 'ls americans prohibiren a Cuba la Loteria y la celebració dels balls escandalosos.

—Los morts recullits fins ara de la explosió de la mina de Talía, de Mazarron, son tretze.

—Lo Govern donará una recompensa al comissari régi de Murcia, per sos travalls en l' expedient de quintas.

—Composta novament la máquina de la Loteria, comensa 'l sorteig a dos quarts d' onze.

—Las tropas que a expensas del Govern espanyol s' han de repatriar de Filipinas no passen de 3.000 homes, perque es sapigut que 'ls americans han de repatriar per son compte a tots los presoners d' ells y dels tagalos. Pero no se sab quan vá a comensar nostra repatriació, ni quan los Estats Units van a cumplir sos compromisos.

—La vacant que existeix en lo Suprem de Guerra ss donará a un general de Marina, que designará Anón.

—A Cuba hi quedan actualment 18.200 homes pera repatriar, no obstant haventne embarcat aquestos darrers dias 16.000. Aquets datos son del ministre de la Guerra.

Ahir a altas horas de la nit, se passejava per la Porta del Sol un senyor recent arribat d' América. Duas donas joves y ben vestidas li demanaren una almoyna. Lo viatjer se compadi d' aquesta classe de joves y comensa a felshi preguntes, y lo que semblá caritat ben prompte fou luxuria. Estantse després en certa casa «non sancta» ab ellas, li prengueren de la butxaca interior de la ermilla bitllets de Banch per valor de 2.500 duros. Mentres la una l' entretenia, l' altra l' escamotejava.

A las 4 de la matinada han sigut detingudas las presuntas autoras, negan tot lo negable y a las que, y aixó es lo més grave, no se las hi troba 'l diner.

—Segons «La Reforma», es possible que Jáudenes continúhi a la presó per lo menos fins que la causa s' elevi a plenari.

—Lo senyor Salmerón segueix gestionant la segregació del districte de las Atores.

Avuy arribará a Barcelona la comissió de Sant Andreu de Palomar que vingué a Madrid.

Paris 30.

Es objecte de molts comentaris entre la colonia espanyola d' aquesta capital lo telegrama de Nova York que publica lo «Daily News», de Londres, referent a las declaracions que en un banquet ha fet Mr. Woodford, ex-ambaixador dels Estats Units a Madrid.

Tractant d' insistir los yanquis en que la explosió del «Maine» fou deguda a una mina submarina en compte d' atribuhirla a la casualitat, al descuyt de sos tripulants ó a un plan preconcebut d' ells mateixos pera declarar nos la guerra, s' arranca ara Mr. Woodford dihent que quan ocorregué aquella catástrofe no hi havia en los barcos de guerra yanquis ni en los polvorins del Estat pólvora suficient pera dos tiros de canó.

La indignació que ha produhit entre nostres compatriotas tan desvergonyida manera de mentir, s' explica recordant que 'l «Maine», quan entrá en aigües de la Habana, estava literalment abarrodat de pólvora, dinamita, petroli y altras materias semblants, que sos mateixos mariners declararen que 'ls canons d' aquell barco estavan carregats, los artillers disposats a disparar y que si las autoritats espanyolas de la Habana s' haguessin oposat a la entrada del «Maine», aquest los hi hauria fet «una mala passada».

Tenint en compte aquest sol fet, declarat per ells mateixos, creuen los espanyols d' aquí que Mr. Woodford, si tal cosa digué, d-avía expressar ab dificultat sas idees per los plahers de la taula, ó no pronunciá tals paraules, las quals deuen ser fillas de la fantasia del corresponsal que las ha trasmés ó del periódich que las publica.

—Ha sigut detinguda una dona que a mossegadas mutilá a una fillastra seva.

—Roma 30.—Lo pressupost de la Santa Sede pera 'l próxim exercici, alcanza a 7.260.000 liras.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

